

I WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Łódź
tel. 42 63 21 11 11

Parafialne wiadomości
„KODEŃSKI PŁOMYK”

Nr 2-3/16-17   Luty – Marzec 2001

Eucharystia pierwszych chrześcijan

JEDNO CIAŁO, JEDEN KIELICH, JEDEN OLTARZ, JEDEN BISKUP

Medytacje biskupa męczennika z początku II w.

Niechaj nikt nie błądzi: ten, kto nie jest wewnątrz sanktuarium, sam pozbawia się chleba Bożego. Jeżeli modlitwa wspólna dwóch pierwszych lepszych ludzi ma moc tak wielką, ileż potężniejsza jest modlitwa biskupa i całego Kościoła? Kto nie przychodzi na zgromadzenie, ten już popadł w pychę i sam siebie osądził. Starajmy się zatem nie przeciwstawiać się biskupowi, abyśmy byli poddani Bogu...

Starajcie się zatem częściej gromadzić dla dziękczynienia Bogu i oddawaniu Mu chwały. Jeśli bowiem często się spotykacie, chyli się do upadku potęga szatana, a wasza zgodność w wierze niszczy jego zgubne dzieło. Nie ma nic lepszego od pokoju, który unicestwia wszelkie wrogie ataki sił niebieskich i ziemskich...

W lasce jego imienia każdy z was i wszyscy razem gromadzicie się w jednej wierze i w Jezusie Chrystusie z rodu Dawida według ciała, Synu Człowieczym i Synu Bożym, aby słuchać biskupa i kapłanów w nienaruszonym posłuszeństwie, łamiąc jeden chleb, który jest pokarmem nieśmiertelności, lekarstwo pozwalające nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie^{1*}.

Podobnie więc jak Pan ani sam, ani przez swoich apostołów, nic nie czynił bez Ojca, z którym stanowi jedno, tak i wy nie róbcie niczego bez biskupa i bez kapłanów. I nie próbujcie przedstawiać jako rozsądne tego, co czynicie na własną rękę, lecz wszystko róbcie wspólnie: jedna modlitwa, jedna prośba, jeden duch, jedna nadzieja w miłości, w radości nienagannej. Jeden jest tylko Jezus Chrystus,

---

^{1*} Objaśnienia przypisów — patrz *Źródła*, s. 334.

od którego nie ma nic lepszego! Wszyscy więc biegnijcie, aby zjednoczyć się jakby w jedną świątynię Boga, jakby wokół jednego ołtarza, w jednym Jezusie Chrystusie, który wyszedł od Ojca jedynego, który był w Nim jedyny i do Niego powrócił².

Piszę do wszystkich Kościołów i wszystkim powtarzam, że umieram za Boga z własnej woli — jeśli tylko wy mnie nie przeszkodzicie. Zaklinam was, nie bądźcie mi życzliwi nie w porę. Pozwólcie mi stać się żerem dzikich zwierząt, przez które mogę osiąść Boga. Pszenicą jestem Bożą, a zmielony zwierzęcymi zębami, okażę się czystym chlebem Chrystusa...

Moje pragnienia (ziemskie) zostały ukrzyżowane i nie ma już we mnie ognia miłości do rzeczy materialnych, jest tylko woda żywa mówiąca we mnie, która z wnętrza mojego woła: „Pójdź do Ojca”. Nie znajduję przyjemności w pokarmie zniszczalnym ani w rozkoszach tego życia. Chcę chleba Bożego, którym jest Ciało Jezusa Chrystusa, z rodu Dawida, a jako napoju Krwi Jego, która jest miłością niezniszczalną³.

Ci bowiem, co należą do Boga i Jezusa Chrystusa, wszyscy są z biskupem. A ci, co nawróciwszy się wejdą do jedności Kościoła, także będą należeć do Boga, aby mogli żyć według Jezusa Chrystusa. „Nie ludźcie się”, bracia moi, kto idzie za twórcą rozłamu, ten „nie odziedziczy Królestwa Bożego” (I Kor 6,9). Kto postępuje według obcej myśli, ten nie może być w zgodzie z męką Chrystusa. Starajcie się zatem uczestniczyć w jednej Eucharystii. Jedno bowiem jest ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa i jeden kielich, by nas zjednoczyć z krwią Jego, jeden ołtarz, jak też jeden biskup razem z kapłanami i diakonami, współsługami moimi. W ten sposób wszystko, co czynicie, będziecie czynić po myśli Bożej...

Będąc dla Niego więźniem tym bardziej się lękam, gdyż wiem, że jestem jeszcze niedoskonały. Wasza modlitwa jednak udoskonali mnie dla Boga, abym dostąpił dziedzictwa, miłosiernie mi przeznaczanego, i znalazł schronienie w Ewangelii jak w Ciele Chrystusa, a w apostołach jak w kapłanach Kościoła⁴.

Wielbię Jezusa Chrystusa Boga, który uczynił was tak mądrymi. Poznałem bowiem, że jesteście utwierdzeni w niezachwianej wierze niby przybici duchem i ciałem do krzyża Pana Jezusa Chrystusa i umocnieni w miłości przez Krew Chrystusową...

Niechaj nikt się nie oszukuje: i byty niebieskie, i chwała aniołów, i władcy widzialni i niewidzialni, jeśli nie uwierzą w Krew Chrystusową, ich także czeka sąd... Zwróćcie uwagę, jak bardzo ci, co mają odmienne zdanie o przychodzącej do nas łasce Jezusa Chrystusa, przeciwni są myśli Bożej. O miłość nie dbają, ani o wdowy, ani o sieroty, ani o udręczonych, ani o więźniów, ani

o głodujących, ani o spragnionych... Powstrzymują się od modlitwy i Eucharystii, gdyż nie wierzą, że Eucharystia jest Ciałem Pana naszego, Ciałem, które cierpiało za nasze grzechy i które Ojciec w swej dobroci wskrzesił...

Wszyscy idźcie za biskupem, jak Jezus Chrystus za Ojcem, i za waszymi kapłanami jak za apostołami. A diakonów poważajcie jak przykazania Boże. Niechaj nikt w sprawach dotyczących Kościoła nie robi niczego bez biskupa. Uważajcie za ważną tylko taką Eucharystię, która sprawowana jest pod przewodnictwem biskupa lub tego, komu on zleci. Gdzie pojawi się biskup, tam niech będzie wspólnota tak, jak gdzie jest Chrystus Jezus, tam i Kościół powszechny⁵.

św. Ignacy Antiocheński († 107?)

CIAŁO I KREW PAŃSKA

Katecheza biskupa jerozolimskiego z IV w. do nowo ochrzczonych

Czytanie z listu Pawła do Koryntian: „Ja bowiem otrzymałem od Pana, to, co wam przekazałem” (1 Kor 11,23 i nast.).

Już to pouczenie błogosławionego Pawła wystarczy zupełnie, aby wzbudzić w was wiarę w Boskie Tajemnice. Zaszczyceni nimi uczestniczycie w Ciele i Krwi Chrystusa. Powiedział bowiem, jak to czytaliście przed chwilą: „W nocy, w której został zdradzony, wziął Pan Jezus chleb, a dzięki uczyniwszy łamał go, i dał uczniom swoim i rzekł: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Wziąwszy też kielich, dzięki uczyniwszy powiedział: «Bierzcie i pijcie, to jest Krew moja»” (1 Kor 11,23-25). Skoro wyraził się o chlebie: „To jest Ciało moje”, któż będzie się wahał; „To jest Krew moja”, któż wątpi i powie, że to nie jest Krew Jego?

W Kanie Galilejskiej przemienił Chrystus wodę w wino (J 2,1-12); czyż więc nie będziemy wierzyć, iż wino w Krew przemienił? Cudu tego dokonał na doczesnych godach; czyż więc przyjmujemy, iż tym bardziej synom duchowego łoża swe Ciało i Krew dał na pożywienie?

A potem z całym przekonaniem uważajmy to za Ciało i Krew Chrystusa! Pod postacią chleba dane ci jest Ciało, pod postacią wina dana ci jest Krew. Gdy tedy przyjmujesz Ciało i Krew Chrystusa, w Ciele i Krwi Jego uczestniczysz. Stajemy się nosicielami Chrystusa, gdyż Jego Ciało i Krew są dane naszym członkom. Według błogosławionego Piotra: „Uczestniczymy w naturze Bożej” (2 P 1,4).

Rozprawiając z Żydami powiedział Jezus: „Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała mego i nie będziecie pili Krwi mojej, nie będziecie mieli życia w sobie” (J 6,54). Oni jednak nie przyjęli tego, co słyszeli, lecz ze zgorzeniem odeszli. Sądzili, że ich wzywa do jedzenia mięsnych potraw.

W Starym Zakonie były chleby pokładne. Ustały one jednak, gdyż dotyczyły tylko Starego Przymierza. W Nowym Testamencie mamy chleb niebieski i kielich zbawienia dla uświęcenia duszy i ciała. Jak chleb potrzebny jest dla ciała, tak znów słowo jest potrzebne dla duszy.

Nie patrz więc na chleb i kielich jak na czysto ziemskie rzeczy. Są one bowiem Ciałem i Krwią — jak Pan zapewnił. Choćby ci to mówiły zmysły, niechaj cię jednak utwierdza wiara. Nie osądzaj rzeczy ze smaku, lecz przyjmuj wiarą, a nie wątp, iż otrzymałeś dar Ciała i Krwi Chrystusa.

Jaką one mają siłę, niech ci powie Dawid: „Przed obliczem moim przygotowałeś stół przeciw nieprzyjaciolom moim” (Ps 22,5). Słowa te znaczą: Przed przyjściem Twoim zastawili szatani stół splamiony i straszny, pełen wszelkiej złej mocy. Ale po Twoim przyjściu, Ty sam, Panie, zastawiłeś stół przede mną. Gdy człowiek mówi do Boga: „Przygotowałeś stół przed obliczem moim”, czyż nie może to co innego oznaczać, niż tajemniczy i duchowy stół, dany nam przez Boga przeciwko szatanom. Tamten stół był wspólny z szatanami — ten jest wspólny z Bogiem, „Namaściłeś mi głowę olejkim” (Ps 22,5). Namaścił twą głowę olejkim na czole, abyś oznaczony pieczęcią stał się odbiciem i świętością Boga. „Jak cenny jest kielich, który mnie upaja” (Ps 22,5). Widzisz, iż jest tu mowa o kielichu, który wziął do rąk Jezus, wypowiadając nad nim słowa dziękczynienia: „To jest Krew moja, która będzie wylana na odpuszczenie grzechów” (Mt 22,27).

O tej właśnie łasce mówi Salomon w Księdze Eklezjastesa: „Pójdź, pożywaj chleb z radością”, chleb duchowy. „Pójdź”! Wzywa cię On do zbawienia i szczęścia. „I pij swe wino z weselem”, duchowe wino, „i olej będzie wylany na twoją głowę”, mówi tu jeszcze o duchowym namaszczeniu. „Niech zawsze będą twoje szaty

białe, albowiem łnie sę tve sprawy Bogu” (Koh 9,7-9). Skoro zdjąłse stare szaty i wdziałse duchowe, białe, winny one pozostać zawsze białe. Nie znaczy to, iż zawsze trzeba nosić szaty białe, powinny one jednak zostać prawdziwie białe, jasne, duchowe, abyś mógł powiedzieć z błogosławionym Izajaszem: „Raduje się dusza moja w Panu, albowiem mnie okrył szatę zbawienia i płaszczem nadziei” (Iz 61,10).

Widząc już i wierząc, że to, co wygląda na chleb, nie jest wcale chlebem, choć smak na to wskazuje, lecz Ciałem Chrystusa, i to, co wygląda na wino, ale nie jest winem, chociaż ma smak wina, ale Krwią Chrystusa, i stąd Dawid powiedział: „Chleb umacnia serce człowieka, od którego łni twarz jak od oleju” (Ps 103,15), wzmocnij swe serce, biorąc chleb duchowy i rozwesel swe oblicze. Niechaj ono będzie okryte w czystym sumieniu, abyś jak w zwierciadle rozważał wspaniałość Pana i wzrastał z chwały w chwałę w Chrystusie Jezusie. Jemu cześć i chwała na wieki wieków. Amen⁷.

św. Cyryl Jerozolimski († 386)

KOŚCIÓŁ, MIEJSCE SPRAWOWANIA EUCHARYSTII

„Kościół jest miejscem aniołów”

Kościół jest... miejscem aniołów, miejscem archaniołów, królestwem Boga, samym niebem. Jak więc gdyby ktoś otwarłszy niebo wprowadził cię tam, to choćbyś zobaczył ojca lub brata, nie odważyłbyś się odezwać, tak i tu nie powinno się mówić o niczym innym oprócz spraw duchowych, gdyż i tu jest niebo. Jeżeli zaś nie wierzysz, to popatrz na ten stół, przypomnij sobie z jakiego powodu on tu stoi i dlaczego? Pomyśl, kto tu przychodzi i zdrzyj z trwogi, nawet przed czasem! Wszak gdy ktoś zobaczy tylko tron króla, wstaje, duszą oczekując przyścia króla. I ty więc drzyj i przed ową straszną chwilą powstań, a zobaczysz odsunięte zasłony i idący na przedzie chór aniołów wstępujących do samego nieba⁹⁵.

św. Jan Chryzostom († 407)

Porządek Nabożeństw w miesiącu luty/marzec

25.02.2001 /Niedziela /- SYROPUSTNA, WSPOMNIENIE
WYGNANIA ADAMA Z RAJU. Przebaczenia
win. Św. Liturgia i wieczernia z czynem
przebaczenia w Kodniu - 10⁰⁰

POCZĄTEK WIELKIEGO POSTU

26.02.2001 /Poniedziałek/- Czytanie Wielkiego Kanonu
św. Andrzeja z Krety w Kodniu - 16⁰⁰

27.02./Wtorek/ - Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja
z Krety w Kodniu - 16⁰⁰

28.02./Środa/ - Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja
z Krety w Kodniu - 15³⁰
- w Kopytowic- - 18⁰⁰

01.03. /Czwartek/ - Czytanie Wielkiego Kanonu św. Andrzeja
z Krety w Kodniu - 15³⁰
w Olszankach - 18⁰⁰

03.03./Sobota/- Wspomnienie Cudu św. Teodora Tyrona
/Rycerza/św. Liturgia w Kodniu - 10⁰⁰

04.03./Niedziela/ - Pierwsza Wielkiego Postu Tryumf
Ortodoksji/Prawosławia/ Św. Liturgia
z molebniem okolicznościowym w Kodniu- 10⁰⁰

09.03./Piątek/- I i II Odnalezienie Głowy św. Jana Chrzciciela
św. Liturgia uprzednio Poświęconych Darów
w Kodniu - 17⁰⁰

10.03./Sobota/- Modlitwy za zmarłych. św. Liturgia z Panachidą
w Olszankach - 10⁰⁰

- 11.03./Niedziela II wielkiego Postu/- św.GrzegorzaPałamasasa
św.Liturgia w Kopytowie - 9⁰⁰
Wieczernia Wielkiego Postu z czytaniem
św.Ewangelii od Mateusza w Kodniu - 16⁰⁰
- 17.03./Sobota/ Modlitwy za zmarłych św.Liturgia z Panachidą
w Kopytowie - 9⁰⁰
- “WSIENOSZCZNOJE BDIENIJE” z wyniesieniem
Świętego Krzyża- Adoracja w Kodniu - 17⁰⁰
- 18.03./Niedziela III Wielkiego Postu/ Krestopoklonnaja
Adoracja św.Krzyża. św.Liturgia w Kodniu - 10⁰⁰
- Wieczernia Wielkiego Postu z czytaniem
św. Ewangelii od Marka w Kopytowie - 18⁰⁰
- 22.03./Czwartek/- 40 Męczenników Sebastyjskich św.Liturgia
Upřednio Poświęconych Darów w Kodniu - 17⁰⁰
- 24.03./Sobota/ - Modlitwy za zmarłych. Św.Liturgia
z Panachidą w Kodniu - 10⁰⁰
- 25.03./Niedziela IV Wielkiego Postu/ - św.Jana Klimaka
św. Liturgia w Kopytowie - 9⁰⁰
- Wieczernia Wielkiego Postu z czytaniem
Św.Ewangelii od Łukasza w Olszankach - 14⁰⁰
- 30.03./Piątek/ - Liturgia Upřednio Poświęconych Darów
w Kopytowie - 9⁰⁰
- REKOLEKCJE**
- 31.03./Sobota/- “Pochwała Bogarodzicy” Św.Liturgia
w Olszankach- 10⁰⁰
- 01.04./Niedziela V Wielkiego Postu/ św. Marii Egipcjanki
św.Liturgia w Kodniu -10⁰⁰
Wieczernia Wielkiego Postu z czytaniem
Św. Ewangelii od Jana w Kopytowie - 13⁰⁰

Stoimy tu przed Bogiem

Dlatego, bracia, nie unikajmy kościołów, a gdy się w nich znajdujemy, nie zajmujmy się znowu spotkaniami i pogadankami w tych miejscach! Stójmy tu z trwogą i drzeniem, ze spuszczonymi na dół oczyma, a z duszą wzniesioną do góry! Wzdychajmy bez głosu, a radujmy się głośno w sercu! Czy nie widzicie jak ci, którzy otaczają króla widzialnego, śmiertelnego, doczesnego, ziemskiego, stoją bez ruchu i bez głosu, nie wiercą się i nie wodzą oczyma na wszystkie strony, lecz są poważni, pokorni i pełni lęku? Od nich ucz się, człowiecze! A ja was upominam, abyście tak stawali przed Bogiem, jakbyście właśnie przychodzili przed oblicze króla ziemskiego, a raczej z o wiele większą trwogą należy stawać przed obliczem Króla niebieskiego. Tego wam nie przestanę wielekroć powtarzać, aż zobaczę, żeście się poprawili.

Gdy więc wchodzimy do kościoła, wchodźmy tak, jak przystoi stać przed Bogiem, bez pamięci uraz w duszy, abyśmy modląc się, nie modlili się przeciw samym sobie, mówiąc: „Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom” (Mt 6,12). Albowiem są to straszliwe słowa i znaczą prawie tyle, jak gdyby ktoś, wzywając Boga, mówił: Odpuściłem Panie, odpuść mi i Ty! Przekreśliłem dług, przekreśl i Ty! Jeśli zatrzymałem, zatrzymaj! Jeśli zaś nie odpuściłem bliźniemu, i Ty mi nie odpuść moich grzechów! Jaką miarą mierzyłem, tak mi odmierz⁹⁶.

św. Jan Chryzostom († 407)

Jeden stół nas łączy

Wiele rzeczy nas łączy: jeden stół dla wszystkich nakryty, jeden Ojciec, który nas stworzył, w tych samych wszyscy zrodziliśmy się boleściami, ten sam napój wszystkim jest dany. Ale nie tylko ten sam napój, ale z tego samego kielicha pić nam dano. Ojciec bowiem nasz, chcąc nas nauczyć wzajemnej miłości, to zarządził, abyśmy pili z jednego kielicha, to bowiem oznacza największą miłość...

Byliśmy uczestnikami tego duchowego stołu, bądźmy też uczestnikami duchowej miłości. Jeżeli bowiem zbójcy, gdy wspólnie jedzą, zapominają kim są; jakąż my będziemy mieli wymówkę, którzy wspólnie pożywamy Ciało Pana i nie naśladujemy takiej łagodności, jaką oni mają? Przecież wśród wielu powodów do zawarcia przyjaźni wystarczyło nie tylko to, że jedli przy jednym stole, lecz nawet, że pochodzili z jednego miasta; my mamy to samo miasto, ten sam dom, stół, drogę, drzwi, korzeń, żywot, głowę, tego samego pasterza, króla, nauczyciela, sędziego, stwórcy, ojca — gdy

wszystko to mamy wspólne i żyjemy między sobą w nieczgodzie, na jakie zasługujemy przebaczenie?⁹⁷

św. Jan Chryzostom († 407)

Czy należy sprawować Ucztę Pańską w zwykłym domu?

Pismo Święte nie pozwala wprowadzać zwykłych naczyń do świętych obrzędów ani sprawować świętych obrzędów w zwykłym domu. Wyraźnie na to nie pozwalał, z Bożego nakazu, Stary Testament. Pan zaś mówi: „Jest tu ktoś większy od świątyni” (Mt 12,6) i Apostoł: „Czy nie macie domów, aby tam jeść i pić?... Cóż wam powiem? Czy będę was chwalił? Nie, za to was nie pochwałę! Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem” (1 Kor 11,22 n.) itd. To nas poucza, by nie jeść i nie pić w kościele urządzając zwykłą ucztę, ani nie znieważać Uczty Pańskiej sprawując ją w domu, chyba że w drodze wyjątku, gdy zachodzi konieczność i wybierze się na odpowiedni czas czystsze (rytualnie) miejsce lub dom⁹⁸.

św. Bazyle Wielki († 379)

Zamknięto domy modlitwy

Zabrano nam radość życia i pogodę ducha. Święta nasze przemieniły się w żalobę, domy modlitwy zamknięte, ołtarze ogołocono z oznak służby Bożej. Nie ma już zgromadzeń chrześcijan, nie ma przewodnictwa nauczających, nie ma pouczeń zbawiennych, nie ma uroczystości, nie ma nocnego śpiewu hymnów, nie ma owego błogosławionego uniesienia dusz, które w sercach wierzących w Pana rodzi się ze zgromadzeń nabożnych i wspólnoty charyzmatów duchownych. Godzi się nam powiedzieć: „I nie mamy tego czasu ksiąźęcia i hetmana, i proroka, ani całopalenia, ani ofiary, ani obiady, ani kadzenia, ani miejsca pierwocin przed Tobą, abyśmy mogli znaleźć miłosierdzie Twoje” (Dn 3,38 n.)⁹⁹.

św. Bazyle Wielki († 379)

Święte naczynia

Niechaj nieuświadomieni na świadectwach Pisma Świętego uczą się, z jaką czcią powinniśmy podejmować święte czynności i spełniać posługi ołtarza Chrystusowego. Niech nie sądzą, że kielich, zaslony i inne przedmioty dotyczące kultu Męki Pańskiej są pozbawione świętości i jak gdyby puste i bez znaczenia. Przeciwnie — przez to, że stykają się z Ciałem i Krwią Pana, powinny być tak samo otoczone czcią, jak Jego Ciało i Krew...

Święty Eksuperiusz, biskup Tuluzy, naśladowca wdowy z Sarepty (por. 3 Krl 18,8), chociaż sam jest głodny, karmi innych i z bladymi od postów ustami, cierpi z powodu cudzego głodu, a wszystkie mienie rozdał wiernym Chrystusowym. Nie ma bogatszego nad tego, który Ciało Pańskie nosi w koszu z wikliny, a Krew w szklanym naczyniu. Wyrzucił on chciwość ze świątyni, bez powroza i łajania wyrzucił ławy sprzedawców gołębi, to jest darów Ducha Świętego, i wyrzucił stoły mamony oraz rozproszył pieniądze bankierów, aby dom Boży mógł się nazwać domem modlitwy, a nie jaskinią zbójców (por. Mt 21,13)¹⁰⁰.

św. Hieronim († 419)

WIZYTA PASTERSKA W WIELKIM POŚCIE

20.03/ Wtorek/	- Okczyn	- 9 ⁰⁰
24.30/ Sobota /	- Kodeń w stronę Terespoła	- 12 ³⁰
25.03 /Niedziela/	- Kostomloty	- 16 ⁰⁰
26.03/ Poniedziałek/	- Kopytów	- 9 ⁰⁰
27.03/ Wtorek/	- Olszanki	- 9 ⁰⁰
31.03/ Sobota/	- Kodeń w stronę Sławatycz	- 14 ⁰⁰

Uwaga! — Składka parafialna postanowieniem Rady Parafialnej w roku 2001 wynosić będzie 40,00zł

ΣΤΑ ΜΥΘΗ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ

ŚWIĘTA MĘCZENNICA WALENTYNA

Święta Męczennica Walentyna (*Muczenica Walentina*) pochodziła z Cezarei Palestyńskiej.

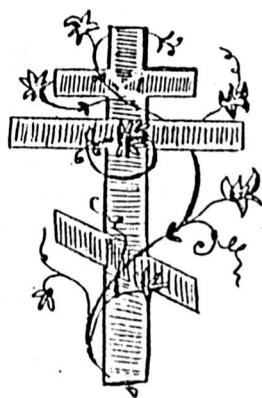
Za czasów panowania cesarza Maksymiana II (300-311) Walentynę oskarżono o to, że nie oddaje należytej czci pogańskim bożkom. Zaprowadzono ją do pogańskiej świątyni i zmuszono do złożenia tam ofiary. Święta nie uczyniła jednak tego, wyznała wiarę w Chrystusa i powiedziała, że nigdy jej nie zdradzi. Zamiast złożyć ofiarę bożkom śmiało rzuciła kamień na ołtarz i odwróciła się tyłem do palącego się na nim ognia. Rozwścieczeni poganie pobili Walentynę, po czym oddali ją pod sąd. Jego wyrok był jednoznaczny: ścięcie mieczem.

W tym samym czasie za otwarte wyznawanie wiary chrześcijańskiej zostały również skazane dwie inne kobiety: pochodząca z przedmieść Gazy święta Ennafa oraz będąca rodem z Cezarei Palestyńskiej święta Pawła.

Wszystkie męczennice poddane zostały strasznym mękom, które znosiły z wyjątkową cierpliwością i męstwem. Przed samą śmiercią święte podziękowały Bogu za siłę, którą im darował oraz pokłoniły się wszystkim obecnym na kaźni chrześcijanom. Następnie pokornie skłoniły swe głowy pod mieczem kata. Miało to miejsce w 308 r.

Imię Walentyna pochodzi z łaciny i oznacza „silna”. Imię Enaffa pochodzi z języka greckiego i oznacza „ta, która znajduje się w świątyni”, a imię Pawła pochodzi z łaciny i oznacza „mała”.

Pamięć świętej Męczennicy Walentyny, a wraz z nią świętych Męczennic Ennawy i Pawły, Cerkiew czci 23 lutego.

Pismo Parafii Prawosławnej
Św. Arch. Michała w Kodolu
21-509 Kodeń ul. Sławatycka 19
tel. 375-43-26